

»De rikas revolt«

Hóast stórfyrirtekurnar í Svöríki hava haft munagóðan vöxstur seinastu árinu við framúr góðum útlitum fyri 1983, skipa tær í dag fyri stórari mótmælisgöngu til Stokholm og gjøgnum gøturnar í Stokholmi til Ríkisdagshúsið. Tær venda sær móti uppskotinum hjá stjórnini um lön-takara-grunnar. Tær eru saman við borgarligu flokkunum í móti, at lönarbeiðarin fær ávirkan!

»De rikas revolt« — upp-reistur teirra ríku, kunnu vit eisini kalla tað. Í dag fer fram ein ógvuslig mótmælisgönga í Stokholmi í Svöríki.

Tey ríku — teir stóru virkiseigarnir, sum ráða yvir túsduntals lönarbeiðarum — mótmæla í dag móti, at lönarbeiðarin eisini skal fáa ávirkan í vinnulivinum.

Henda væl til rættislagda mótmælisgöngan er vend móti uppskotinum hjá svensku javnaðarstjórnini um »löntakara-grunnar«.

Kring alt Svöríki eru stovnaðar »4. október-nevndir« og herrópinu hava dunað: »Stáll upp, nu galler det!« »Har sluter alla upp til manifestationen.« »Har sjuder af aktivitet.« »Har er kampviljen stor!« Ohj, oj, oj... Stórfyrirtekurnar hava keypt túsduntals og aftur túsduntals tok-ferðaseðlar til mótmælisfólk kring Svöríki til Stokholm í dag.

Vanliga hava tað verið tey kúgaðu, ið hava kallað saman til uppreistar og mótmæli. Tað kenna vit eisini frá svensku arbeidarararum og tað er ikki meira enn fimti ár síðan, at fleiri arbeidarar lógu eftir á — skotnir av lög-regluni, sum virkiseigarnir boðsendu fyri at spjæða eina mótmælisgöngu um at fáa pening til breyð.

Men hesuferð eru tað stórvirkiseigarnir »som maner til revolt«. Hvør er atvoldin til, at teir í dag fara at ganga við skeltum gjøgnum Stokholm og hvat er endamálið.

Figgjarligur vöxstur

Hyggja vit at búskaparligu göngdini, og taka stórfyrirtekurnar undir einum, hava tær havt stór-an vöxstur seinastu árinu.

Rakstrarúrslitini í ár fara at vísa, at vinnugurin er øktur munandi í ár — sama ár sum lönarbeiðararnir aftur kunnu rokna við lægri lífvífti sum lið at

fáa samfelagsbúskapin aftur á fótur, hóast real-lønin ikki er minkað so nógv sum væntað.

Serliga eru tað útflutningsfyrirtekurnar, ið fara at hava eitt munandi betri ár enn árið íðer, meðan vöxsturin í fyrirtekunum, ið framleiða til heima-marknaðin, er minni.

Politikkurin hjá svensku javnaðarstjórnini hevur miðjað í móti at betra um virkisbúskapin, so tað er við øðrum orðum ein væl stuðlað mótmælisgönga, ið fer gjøgnum gøturnar í Stokholmi í dag.

Politisk sikt

Tað er óivað natúrligt, at stórfyrirtekurnar reagera soleiðis móti tí hóvliga uppskotinum um löntakara-grunnar.

Hóast uppskotið er ógvusliga avmarkað, so merkja fyrirtekurnar, at virkisfrælsi teirra ávirkast — tær merkja, at frælsi teirra at »skalja og valta« minskar — og at lönarbeiðarnir í hópi eisini skulu fáa eitt sindur at skulla siga.

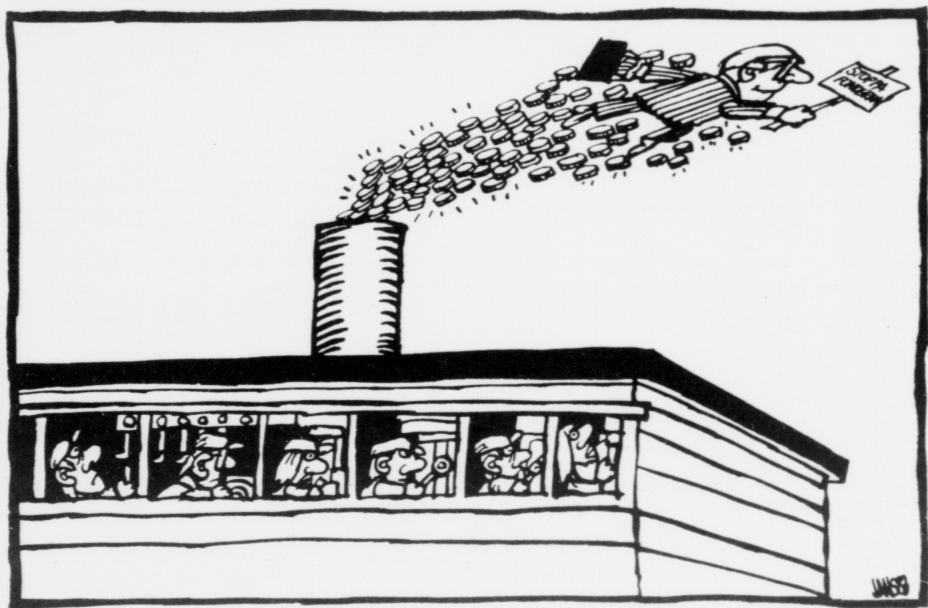
Men hetta er ikki høv-uðsendamálið við mótmælisgönguni. Endamálið við kampanjuni móti grunninum er aftur-móti politisk. Stórkapitalurin roynir á henda hátt at trýsta Javnaðarflokkin og sáða mistreyti um hann í fólkinum, hóast meiriluti av svenska fólkinum er fyri löntakara-grunninum.

Smáfyrirtekurnar

Tað er eydnast stórfyrirtekunum at ræða smáfyrirtekurnar so nógv, at tær verða tær flestu í tali í gönguni í Stokholmi í dag. Hetta er lögdi, tí uppskotið um löntakara-grunnar rakar næstan ikki smáfyrirtekurnar.

Men ræðslukampanjan hjá stórkapitalinum hevur verið ógilig, og líkt er til, at smáfyrirtekurnar trúgva ræðslukampanjuni um, at grunnarnir fara at taka fyrirtekurnar...

Hetta er, so lögdi tað

ljoðar, eydnast stórkapitalinum, hóast størsta hótanin hjá smáfyrirtekunum júst eru stórfyrirtekurnar — stórkapitalurin við peningastovnunum í síni hulu hond. Tað er við øðrum orðum eydnast

stórfyrirtekunum at venda eyguni hjá teimum smáu móti löntakara-grunninum í staðin fyri teimum sjálvum. Og í hesum hava stórfyrirtekurnar fingið munagóðan stuðul frá borgarligu flokkunum.

Kapitalistiska ræðslukampanjan hevur gjørt, at svenskarir í dag halda orðið »löntakara-grunnar« verða negativt, hóast meiriluti av svenska fólkinum er fyri ókonomiskum demokratii og tekur undir

við javnaðarstjórnini og er í móti mótmælisfundinum framman fyri svenska Ríkisdagshúsið.

Henda veruleika kann »de rikas revolt« ikki dylja.

Johann

Halda tit, samfelag okkara kann liva uttan útbúgvið fólk?

Tann, ið torir at svara ja, hann visi seg, og tað nú!

Vit standa fyri at skula fáa samtiðarskattskipanina í gildi, og hon skal, sum alt annað í tinginum í løtuni, hurrast íggjognum, fyri at tey, ið nú sita við ræðið, kunnu sleppa at breggja sær av, í minsta lagi at hava fingið eitt av teimum mongu málunum íggjognum, teir so hátíðarliga lovaðu sínum elskaðu veljarum undir seinasta valstriði.

Men vit í útbúgving vilja ikki gloymast! Halda tit veruliga, tit við at »gloyma« okkum fáa fleiri atkvøður við næsta val?

Eg las nú fyri stuttum lesarabrev í Dimmu, har ein næmingur, ið segði seg hava yvir 50.000 kr. í útsettum skatti, og sum tað samtiðarskattskipanin kom í gildi, væntaði at skulda gjalda tað dupulta, við tað, henda skipan for at krevja hetta gildið beinanvegin, plus tað, sum skuldi verða gildið regluliga.

Vit eru fleiri í somu støðu, og vit vilja ikki finna okkum í hesum! »Ongin samfelagsbólkur skal gerast verri fyrri, tá henda skipan kemur í

gildi« ljóðaði tað so hábærsligt frá landsstýrismanninum Torbjørn Poulsen. »Ætla tit, vit skulu trúgva hesum tómu orðum, so leingi tit krögva tykkum, tá vit vilja hava svar? Og ætla tit framvegis at gera tað, tá tingið kemur saman aftur?«

Vit eru so løtt at manipulera við, helt onkur fyrri í einum øðrum lesarabrevi. Latið tykkum ikki manipulera við, útbúgvingandi! Latið okkum í minsta lagi krevja ein útbúgvingarfrádrátt, soleiðis at vit kunnu fáa ráð at ganga í skúla, um vit ikki kunnu sleppa at útseta skattin til eftir lokna útbúgving. Hvát verður av grundarlagnum undir samfelagnum, um vit vegna ov harða skattning ikki kunnu fáa ráð at ganga í skúla?

»Blindir er bókleysur maður«, var tað onkur, ið segði. Kanska er eisini meiningin at vit skulu verða verandi blind, so tey fáu, ið eftir hetta umskiftið fáa ráð at ognar sær útbúgving, verða nóg »klók« til at sleppa sær fram at valdinum, og sleppa undan ábreiðslum frá hinum »byttu« og

»blindu«. Bókatollurin skal omaná alt hækkað, so tað fer at gerast lættari og lættari at »forblinda«.

Eg bara spyrji: hvat tit eru, tit politikkarar. Vónandi fái eg svar. Men ein skal trúgva tí, ein hoyrir, um allan tann postin, sum í mánaðir hevur ligið í ríkist í Tinganesi, uttan at tað so mikið sum hevur verið skeitt at honum av okkara »etableraðu« (guð viti, hvør tað so er, sum hevur haft hesa misskiljing av einum orði á teir politikkarum: sær

Nógv hevur nú verið tosað og skrivað um ferjusbandið millum Sandoyanna og Havnina.

Tað tykir nú, at politikararnir hava funnið loysnina. T.v.s. at ferjulega skal gerast í Kirkjubø.

Tað er møguligt, at hetta er ein skilagóð loysn, men loyvið mær at minna á, at tá talan er um kostnaðin, er her ikki bert talan um tað sjálf ferjulegan í Kirkjubø kostar.

Í samband við hesa skal sjálvandi vegin úr Havn til Kirkjubøar gerast av

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptekin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brøvini.

svart út við vónum minnum, um at ønt skuldi verið okkum aftur frá hasari síðuni.

Standið ti saman, lesandi!

Og ró so? Snopprikkur...

Takk fyri upptøkuna.

»Ein av teimum mongu, sum hevur fingið enn okkurt at næra um gall-sevjuframleiðsluna av«

nýggjum, og hendan vega-gerð kemur neyvan at kosta minni enn 100 miljónir.

So minnst til at leggja hesar 100 miljónirnar oman á kostnaðin fyri hesa ferjulegu.

Sjálvr haldi eg at hesir pengar fóru betri um teir vóru lagdir í Sandoyanna.

Vert er eisini at minna á, at um Smyril, sum nú, leggur at á Sandi eina ella tvær ferðir um vikuna er sambandið ikki so heilt út av lagi.

Ann Chris